

# Christoph Kardinaal Schönborn - Aartsbisschop van Wenen

Kardinaal Schönborn uit Wenen was tijdens de jaarwisseling 2009-2010 in Medjugorje.  
Op de website van het Aartsbisdom Wenen staat onderstaand persbericht dat wij voor U vertaalden.

Pressedienst der Erzdiözese Wien  
4 januari 2010

Kardinaal Schönborn:  
“Medjugorje gaat over het christelijk leven van alle dag”

De Aartsbisschop van Wenen was op privé-bezoek in het bedevaartsoord in Herzegovina – verwijzend naar de “richtlijnen” van de toenmalige Bisschoppenconferentie van Joegoslavië uit 1991 – “Je moet je afvragen hoe de boom eruitziet die zoveel goede vruchten voortbrengt”.

In een gesprek met de persdienst van het Aartsbisdom Wenen heeft Kardinaal Christoph Schönborn er zondag voor gepleit om het “fenomeen Medjugorje” een plaats te geven in de reguliere zielzorg. De Aartsbisschop van Wenen was met de jaarwisseling op privé-bezoek in het Mariale gebedsoord in Herzegovina. Hij heeft er ook de “Cenacolo”-gemeenschap bezocht. Kardinaal Schönborn wilde de plaats die “veel positieve vruchten” voortgebracht heeft, met eigen ogen zien. De Aartsbisschop benadrukte dat het fenomeen Medjugorje “gededramatiseerd” moet worden.

Het lijkt geen twijfel dat alles begonnen is met de “zieners”, die in 1981, ten tijde van de eerste verschijningen, nog kinderen waren. Intussen spelen de buitengewone gebeurtenissen echter slechts een ondergeschikte rol. De Aartsbisschop vindt het fascinerend dat Medjugorje als het ware een “school voor het alledaags christelijk leven” is. “Het gaat daar over het geloof in Christus, over het gebed, de eucharistie, over het beleven van de naastenliefde, over het wezen van het Christendom, over kracht en bevestiging in het christelijk leven van elke dag.” De Aartsbisschop van Wenen is er trouwens voorstander van het bestuderen van het “fenomeen Medjugorje” in het licht van het Tweede Vaticaans Concilie; de “sensus fidelium”, de geloofszin van de gedoopten, speelt in de gebeurtenissen rond Medjugorje een belangrijke rol.

Hij wil echter niet vooruitlopen op de beslissing van de Wereldkerk en houdt zich liever aan de “richtlijnen” in verband met Medjugorje, in 1991 geformuleerd door de toenmalige Bisschoppenconferentie van Joegoslavië. Die “richtlijnen” – twee keer bevestigd door de Congregatie voor de Geloofsleer van het Vaticaan – bestempelt hij als “wijs en richtinggevend”. Die “richtlijnen” benadrukken dat niet vaststaat of de gebeurtenissen in Medjugorje “van bovennatuurlijke aard” zijn. De vraag van het bovennatuurlijk karakter wordt open gelaten. Daarom zijn officiële bedevaarten naar Medjugorje niet toegestaan. Tegelijkertijd onderlijnen de “richtlijnen” echter het belang van de pastorale begeleiding van de pelgrims. De bisschoppen streefden ernaar de vruchten niet te verhinderen en tegelijkertijd dwalingen te voorkomen. Kardinaal Schönborn was bovendien positief onder de indruk van de “zieners”, die “normale jonge mensen met gevoel voor humor” bleken te zijn.

Wat brengt de pelgrims naar Medjugorje?

Kardinaal Schönborn: “De pelgrims doen vooral één ding: bidden. Elke dag bidden duizenden mensen de hele rozenkrans, er is aanbidding van het Allerheiligste Sacrament, mensen beklimmen de Kruisberg tot het kruis dat er in 1933 op geplaatst werd en bidden de kruisweg, of ze beklimmen de berg Crnica in Bijakovici en bidden de rozenkrans”.

De “vruchten” van Medjugorje kun je in het leven van de Kerk telkens weer zien, benadrukte de Aartsbisschop. Een cruciaal aspect zijn de gebedsgroepen: “De eerste gebedsgroep in Wenen ontstond midden jaren '80 in de Dominikanerkerk. De kerk zat altijd vol, ook in de zomermaanden. Het was opvallend hoeveel jonge mensen telkens weer aanwezig waren. Indrukwekkend.” Ook de roeping van heel wat jonge priesters is beïnvloed door Medjugorje. In Medjugorje komt het echter niet alleen tot roepingen,

maar ook tot bekeringen. Tijdens zijn bezoek leerde Kardinaal Schönborn een Italiaanse tv-presentator kennen die in het bedevaartsoord een diepe bekering mocht beleven. Medjugorje is echter ook een “plaats waar de biecht opnieuw ontdekt wordt”. Indrukwekkend is ook het wereld-kerkelijk aspect – tijdens zijn kort bezoek stelde de Kardinaal vast dat er onder de pelgrims groepen Italianen, Duitsers, Amerikanen, Libanezen, Koreanen, enz. aanwezig waren. En het jongerenfestival dat elk jaar in juli plaatsvindt trekt 60.000 jongeren uit de hele wereld aan.

De Aartsbisschop van Wenen schonk tijdens het gesprek ook veel aandacht aan de vele liefdadige werken die in Medjugorje zijn ontstaan. De door Zr. Elvira Petrozzi opgerichte “Cenacolo”-gemeenschap voor jonge drugsverslaafden kreeg in Medjugorje de impuls om zich over de wereld te verspreiden, het “Moederdorp” (“Majcino selo”) is sinds de Balkanoorlogen een toevluchtsoord voor weeskinderen en verkrachte vrouwen, de ontmoeting van een Afrikaanse pelgrim uit Malawi met een groep Schotse pelgrims onder leiding van Magnus MacFarlane-Barrow leidde tot het initiatief “Mary’s Meals”, dat hongerige kinderen in de hele wereld elke dag een maaltijd voorschotelt.

Daarom moet je je afvragen, hoe de boom die dergelijke vruchten voortbrengt, er eigenlijk uit ziet, vindt Kardinaal Schönborn. Heel wat aspecten van Medjugorje zijn “typisch voor Mariale verschijningen”: het gaat om een arme regio met zeer gelovige bewoners, de zieners waren – net als in Lourdes of Fatima – kinderen, het gaat om heel eenvoudige boodschappen die echter de kern van het Evangelie uitdrukken. Het is verder ook opvallend dat Maria in Medjugorje vanaf het begin vooral als “Koningin van de Vrede” vereerd werd – tien jaar voor het uitbreken van de Balkanoorlogen. In Medjugorje wordt duidelijk dat de verzoening met God de voorwaarde is voor de verzoening onder de mensen. De boodschappen bevatten weinig morele oproepen, het gaat eerder over de bekering van het hart omdat dan heel veel dingen als het ware vanzelf opgelost raken. Kardinaal Schönborn: “Misschien moeten wij ons in de Kerk meer laten inspireren door dit pastoraal concept van Maria”.